

Šimtadienis priartina gražią ir prasmingą brandą

Dvyliktokai džiaugiasi moksleivišku gyvenimu.

Gytės Kondrašovaitės nuotr.

Dvyliktokai laukia tik jiems pirmosios šventės

*Laikas eina pro šalį,
o aš stoviu vietoj –
ten pat, kur kelionė
prasideda ir baigiasi,
tik aš dar
nežinau, kaip pradėti...*

Nepastebimai lekia laikas ir jis visai neketina sustoti. Regis, visai neseniai sėdėjom su klasės draugais ir šmaikštaudami mąstėme, kaip galėtume nušėbinti dvyliktokus per pirmąją tik jiems skirtą šventę- šimtadienį. Tada buvo išties linksma, niekas nerūpėjo. Tačiau paslapčiomis širdis virpėjo, nes mačiau šventei besiruošiančią sesę. ŠIMTADIENIS - tai lyg koks etapas, po kurio nori ar nenori, viskas keičiasi. Žinau, kad perkopus šį laiptelį, laikas bėgs dar greičiau ir pradėsime skaičiuoti paskutines dienas mokykloje. Skaičius 100 išties didelis, bet ne tada, kai kasdien primena artėjančius egzaminus.

Norėdama žinoti, kaip jaučiasi mano bendraklasiai, paklausiau, kokios mintys juos lanko, kai vis labiau tyro šimtadienio nuotaikos. Atsakymai įvairūs. Labai norėčiau pasidžiaugti tais, kurie jokių pasikeitimų ir sunkumų nemato. Aš pati jau senokai jaudinuosi, vis negaliu patikėti, kad tai paskutiniai metai mokykloje. Todėl ketinu džiaugtis kiekviena akimirka tiek mokykloje, tiek kartu su klasės draugais.

Vaikinai, priešingai nei merginos, nelabai jaudinasi dėl atskubančios šventės, juos labiau gąsdina artėjantys egzaminai. Daugelis vaikinų, tai Edgaras, Laurynas, Saulius bei Mindaugas, jaučiasi normaliai, tiesiog juos kankina nerimas dėl egzaminų. Aivaras susirūpinęs ne tik dėl egzaminų, bet jį liūdina ir tai, kad po vasaros teks išsiskirti su daugeliu draugų. Gimnazijos mokinių prezidentas Rokas jaučiasi gerai, tačiau sako: „Truputėli neramu prieš šimtadienį, nes tai pirmoji mūsų gyvenimo šventė, kuri skirta tik mums“. Turiu pripažinti, tokie žodžiai suvirpina ir mano sielą. Šventės metu visas dėmesys bus skirtas tik mums ir, manau, tą vakarą jausimės reikšmingi. Pastebiu, kad kiekvieną iš mūsų domina vis kitokie dalykai: štai Tomui Ž. rūpi, kokias užduotis mums teks atlikti

per šimtadienį. Jis tikisi - vienuoliktokai maloniai nustebins. O Tomas N. kalba kaip tikras poetas: „Laikas eina labai greitai, net nepajausiu, kaip egzaminai pasibels į mano duris.“ Jis teisus, ir egzaminai visai čia pat.

Merginos gerokai iškabinesnės ir savo mintimis pasidalino kur kas drąsiau. Akvilė apie šimtadienį kalba taip: „Šimtadienis - šimtas dienų. Jaučiamės dviprasmiškai: norime, laukiame, bet ir bijome. Kuo arčiau šimtadienis, tuo dažniau girdime žodį „paskutinis“, bet juk svarbiausia, kad mes tikėtume savo jėgomis ir išvykę studijuoti nepamirštume klasės draugų.“ Kadangi esame kaip tikra šeima, manau, bent jau didelė klasės dalis nepamirš vieni kitų ir bendravimas nenutrūks. Bendraklasė Raminta jaudinasi tiek dėl šimtadienio, tiek dėl tolesnio gyvenimo: „Labai nesinori, kad vienuoliktokai tyčiotųsi, kištųsi į asmeninį gyvenimą ar kitaip sugadintų šventinę nuotaiką. Po šimtadienio pradėsiu bijoti, kad liko 100 dienų iki egzaminų. Ir noriu, ir nenoriu palikti gimnaziją. Sunku bus gyventi savarankiškai, kiti draugai, kiti žmonės. Dar netikiu, kad šie metai paskutiniai.“ Indrė sako: „Šimtadienio iš tikrųjų laukiu, bet laikas po jo bus pats sunkiausias per visus 12 mokslo metų. Tikiuosi, kad šimtadienis mūsų nenuvils ir bus linksma, smagi šventė. Tikrai žinau, kad išėjusi iš mokyklos labai jos pasiilgsiu. Vis dėlto mokykla - tarsi antrieji namai.“ Agnė šimtadienio laukia nusiteikusi optimistiškai, bet sako, kad visas optimizmas gali greitai išgaruoti, kai egzaminai kasdien artės. Guodžia tai, kad egzaminai ateis visiems. Sandra teigia: „Labai jaudinuosi, stengiuosi negalvoti apie greitai bėgantį laiką. Žinau, kad po šimtadienio laikas bėgs dar greičiau, nesinori palikti mokyklos, draugų, mokytojų.“ Labai panašiai mąsto ir Eimantė: „Palikusi mokyklą tikrai ilgėsiuos klasių, koridorių“. Nors Žydrūnė dabar nesijaudina, bet gerai suvokia, kad ne viena nervų ląstelė bus paaukota vardan geresnės ateities.

O aš norėčiau visai klasei palinkėti kantrybės ir kuo daugiau žinių. Visa kita mes ištersime kartu. Juk jau ne kartą sakiau, jūs – mano antroji šeima, kuri savo vienybe gali padaryti didelius stebuklus. Ir mes juos padarysim!

Domantė BARZDAITĖ, 4 g kl.

MIELI AUKLĒTINIAI,

Žmogus, besibaigiant vienam ar kitam gyvenimo etapui, natūraliai atsi- grežia į praeitį ir tyliai ją apmąsto. Esate ant mokyklinio slenksčio ir laukiate vieno etapo pabaigos, kito pradžios: vieni nekantriai, smalsiai, kiti – su nerimu, baimė. Tačiau mus visus vienija viltis, tikėjimas, kad lydi ir lydės sėkmė.

Artimiau pradėjome bendrauti nuo šeštos klasės, kai mane paskyrė būti jūsų klasės auklėtoja. Prieš tai metus draugavote su auklėtoja Daiva Macke- laite. Mūsų klasėje dažnai keitėsi vardai, veidai: Odetos, Ernesto, Vytauto, Tomo, Evaldo, Vido, Daliaus, Andriaus, Renato, Lauros, Eriko, Pauliaus, Aleksandro, Domanto... Su kiekvienu iš jų kurį laiką, su vienais trumpiau, su kitais ilgiau „ėjome“ kartu. Vienuoliktroje klasėje buvote sujungti į vieną grupę, ir jūs, ir aš patyrėme bendravimo, susikalbėjimo išbandymą, manau, pakankamai greitai apsipratome, ypač bendri klasės renginiai padėjo pažinti vieniems kitus.

Septynerius metus tyliai stebėjau ir garsiai džiaugiausi jūsų draugiškumu, gebėjimu priimti kitus, kitokius. Be galo malonu prisiminti klasės žygius: sė- dėjinimą prie laužo ir pasakų sekimą, keptų bulvių valgymą, energingą užuomi- nų žaidimą, supimąsi iki dangaus, naktinius „užkaltuko“ žaidimus, lauko gė- lių puokštę... Smagu būti su žmonėmis, kurie moka džiaugtis mažais dalykais. Niekuomet nesibaiminau, kad iškeliaujame su naktvyne, pasitikėjau jums.

Esu dėkinga visiems jūsų tėveliams už nuoširdumą, supratingumą, pagal- bą, rūpestį.

Linkiu tikėjimo, vilties ir meilės - jie gyvenimą paverčia nuostabiu, pras- mingu, džiaugsmingu. Tikėkime kartu, (vilkimės) gyvenkime viltyje kartu, my- lėkime vieni kitus.

Jūsų auklėtoja Edita

GERA PRISIMINTI

Prieš dvylika metų į 1a klasę susirinko 17 mokinukų. Prisimenu, kaip tuomet mane pasitiko smalsios akys ir atviros širdys. Kiek daug nuveikta, sugalvota ir įgyvendinta... Kiek išgyventa pirmo nerimo, baimių dalyvaujant meninio skaitymo konkurse, viktorinose, įvairiose varžybose... Kiek patirta džiaugsmo kalėdiniuose pasirodymuose, kiek įgyvendinta svajonių. Jūs buvo aktyvūs, atsakingi, draugiški. Su entuziazmu įsitraukdavote į bendrą veiklą, troškote įgyti žinių, patirties, naujų gebėjimų. Noriai dalyvaudavote įvairiuose gimnazijos, klasės renginiuose, parodose, konkursuose. Ilgam išliko at- minty klasės vakaronė „Kas į kraičio skrynią nesudėta...“ Joje dalyvavo sene- liai, tėveliai. Mus mokė verpti, lyginti kočėlu, pinti krepšius. Na, o 4 klasėje jau

Jie (trečiokai) rodo savo darbelius.

Nuotrauka iš asmeninio albumo.

patys savarankiškai suorganizavote šokių konkursą. Dalyviai turėjo pasirin- kę muziką sukurti šokį ir jį pristatyti. Išraiškiausiai šokių komisija pripaži- no Akvilės, Gerdos, Dovilės šokį, o originaliausi šokėjai buvo- Rokas ir Aivaras, šokliausias - Tomas.

Prisiminkime mūsų keliones, kur tik nebuvo... Aplankėme muziejus Obeliuose, Anykščiuose, Rokiškyje, Ignalinoje, Vilniuje, išsiruošėme į tikrą turistinį žygį prie Žiegalio ežero su kuprinėmis, su palapine, su smagiomis maudynėmis....

O kiek kūrybinių darbų esame prirašę... Manau, dabar patiems paskaityti būtų labai įdomu.

Iš 17-os mokinukų, pirmą kartą praverusių gimnazijos duris, dabar mo- kosi 10.

Mieli mokiniai, tikiu, kad veiklumo ir naujų sumanymų Jums netruks ir ateityje. Linkiu drąsos ir sėkmės ne tik pirmuose gyvenimo išbandymuose, bet ir ateities planuose. Viskas Jūsų rankose!

Pradinių klasių mokytoja Lilia SEMIONOVA

ABITURIENTAL,

Rodos, tik vakar nedrąsūs, maži penktokėliai įžengė pro mano klasės duris, o jau šiandien mąstau, ko gi Jums, suaugusiems, besirenkantiems savo gyvenimo kelią žmonėms, palinkėti.

Visada džiaugiausi ir džiaugiuos Jumis, labai nuoširdžiais, šiltai bendrau- jančiais, supratingais, tolerantiškais, išradingais, turinčiais puikų humoro jausmą. Tikiuosi, to neprarastė ir vėliau. Visada liksite tokie pat šaunūs.

Sakoma, linkėjimai iš širdies, kaip užkeikimai, visada pildosi. Taigi iš visos širdies Jums ir linkiu - teisingų pasirinkimų, tikėjimo savo jėgomis, išvermės siekiant užsibrėžtų tikslų. Ir, žinoma, daug sėkmės.

Buvusi Jūsų auklėtoja Loreta BŪGIENĖ

Tuomet jie buvo ketvirtokai.

Nuotrauka iš asmeninio albumo.

Brangieji,

per 12 metų mokykla Jums užaugino sparnus. Juos skleisti ir jais mojuoti teks išmukti patiem.

Skriskite, negailėkite jėgų ir laiko. Ieškokite, kur tiesiasi tikrasis Jūsų gyvenimo kelias, neišklyskite iš jo.

Dar turite 100 dienų: išnaudokite jas tinkamai ruošiantis egzaminams ir sėkmės juos laikant.

Didelių pastangų, ištvermės siekiant užsibrėžto tikslo, labai norėti ir tuo tikėti!

Nuoširdžiai dėkoju abiturientų tėveliams, kurių dėka įvyko ne vienas renginys, išvyka, ekskursija ar žygis. Ir aš, ir vaikai ypač jautėme Jūsų pagalbą, palaikymą, supratimą. Ačiū Jums.

Pirmoji mokytoja Antanina GALINIENĖ

4g klasė su auklėtoja Edita Palivanaite.

Adelės Vaitukaitytės nuotr.

Tik šimtas dienų...

Gyvenimas – dieneraštis.

Verti verti lapus.

Kas buvo – buvo juodraštis,

O švarraštis dar bus.

Dar netoli nukeliavote kiekvienas. Smalsu, kokie bus keliai, kokie pasiekimai, kokie džiaugsmas, o gal nusivylimai ir atsitiesimai. Smalsu ir neramu. Kas žino, ką galėsite papasakoti po metų tėkmės sugrįžę į savo mokyklą, kuri nuolat skamba jaunystėje? Kuo pasidžiaugsite ir pasiguosite dabartiniams savo bendraklasiams? Juk grįšit, tikrai grįšit į moksleiviškas dienas, kur prasidėjo takas į gyvenimo kelią, kur gimė pirmosios svajonės, o gal ir pirmoji meilė.

Ar jaučiate, abiturientai, kad praėjęs rugsėjis buvo neįprastas su savo čežančiais lapais? Ar jaučiate, kad taip mažai beliko čia siausti, šypsotis, svajoti, stebėtis, klausyti, klausinėti? Tik šimtas dienų! Bet juk viena diena tarsi stebuklas. Linkime prasmingai naudotis šiuo stebuklu!

„Rask laiko būti draugiškas – tai kelias į laimę. Rask laiko svajoti – tai pakylės tave iki žvaigždžių. Rask laiko mylėti ir būti mylimas, nes tai – dievų privilegija. Rask laiko apsidairyti aplink – juk diena per trumpa, kad galvotum tik apie save. Rask laiko nusijuokti – juk tai – sielos muzika!“, - teigia senovės anglų patarlė.

Viltė RIMDEIKAITĖ, Gustė PUŽAITĖ
2gb kl.

Trumpai apie pirmąjį pusmetį

Štai ir prabėgo dar vienas pusmetis. Vieni jo laukė su džiaugsmu, galėdami pasididžiuoti puikiais rezultatais, o kiti priekaištavo sau, kad per vėlai „susigriebė“, nes galėjo labiau pasistengti. Ne veltui lietuvių liaudies patarlė sako: „Mokslo šaknys karčios, o vaisiai saldūs“. Taigi pateikiame jums I pusmečio rezultatų lentelę ir linkime, kad II pusmečio „mokslo vaisiai“ būtų saldesni.

Mokosi tik dešimtukais	Liucija Vaitukaitytė, 5 kl. Augustinas Šukys, 2gb kl.
Mokosi devintukais ir dešimtukais	Simona Biveinytė, 6a kl. Marius Kastanauskas, 7b kl. Kornelija Pupeikytė, 7b kl. Kornelijus Raugas, 7b kl. Indrė Pupeikytė, 1ga kl. Aistė Matiukaitė, 2ga kl. Erika Zadavičiūtė, 2ga kl. Ernesta Arminaitė, 2gb kl. Robertas Biveinytė, 2gb kl. Mantvydas Merkis, 2gb kl. Austėja Raugaitė, 4g kl.
Mažiausia pamokų praleido:	7b kl. (302 pam.)
Daugiausia pamokų be pateisinamos priežasties praleido:	3ga kl. (53,1 pamokos vidutiniškai 1 mokiniui)
Daugiausia į pamokas vėlavo	1ga kl. (53 pav.)
Klasės, kurių pažangumas 100 %:	Gimnazija 1, 5, 3gb kl. Aviliai 6,7,8 kl.
Žemiausias pažangumas (%):	3ga kl. (50%)
Aukščiausias balų vidurkis:	7b kl. (8,87), 5 kl. (8,4) 2gb kl. (8,1)
Žemiausias balų vidurkis:	3ga kl. (6,8)

Viltė RIMDEIKAITĖ, 2gb kl.
GUSTĖ PUŽAITĖ 2gb kl.

Laimi gabiausi ir stipriausi

Kaip ir kiekvienais metais, šiemet mūsų gimnazijos mokiniai dalyvavo įvairiose rajoninėse olimpiadose ir įrodė, kad jie kūrybingi bei gabūs. Mūsų mokiniams ir vėl šypsosi sėkmė.

Anglų kalbos olimpiados rajoniniame etape puikiai pasirodė vienuoliktokai. Rokas Garuolis užėmė pirmąją vietą, o Liudas Dicevičius – antrąją. Abu mokinius ruošė mokytoja Audronė Macijauskienė. Jau žinome, kad Rokas Garuolis respublikiniame etape kovo mėnesio pirmosiomis dienomis atstovaus mūsų gimnazijai. Linkime Rokui puikiai pasirodyti respublikinėje olimpiadoje!

Fizikos olimpiadoje pirmųjų vietų neiškovojo, tačiau dešimtokas Augustinas Šukys (mokytojas Rimantas Damaška) užėmė antrąją vietą. Geriau sekėsi informatikos olimpiadoje. Čia mūsų mokiniai iškovojo dvi pirmąsias vietas – jaunesniųjų grupėje – Modestas Sakalys, o vyresniųjų – Augustinas Šukys (mokytoja Aldona Žiliukienė).

Chemijos olimpiadoje tarp dešimtokų trečiąją vietą užėmė Robertas Biveinytė, o pirmąją tarp dvyliktokų – Valentas Dicevičius (mokytoja Aurelija Barzdienė).

Biologijos olimpiadoje mūsų gimnazija šiemet pasirodė kaip niekad šauniai – iškovtos šešios prizinės vietos, o tarp jų – trys pirmosios. Tarp devintokų pirmąją vietą užėmė Modestas Sakalys, o nuo jo nedaug atsiliko ir antrąją užėmė Dainė Raguotytė. Neblogai sekėsi ir dešimtokams – Ernesta Arminaitė užėmė pirmąją, Patricija Kirilova – trečiąją vietas. Vienuoliktokė Greta Kastanauskaitė liko trečia. Puikiai sekėsi dvyliktokui Valentui Dicevičiui – jis dar kartą parodė, kad moka ne tik chemiją, bet ir biologiją (I vieta).

„Dainų dainelės – 2012“ konkurse šauniai pasirodė mūsų ketvirtokė Adelė Kriščiūnaitė ne tik Zarasuose, bet ir Visagine. Ji pateko į IV etapą ir garsins mūsų gimnaziją Respublikoje.

Siek tiek prasciau sekėsi lietuvių kalbos olimpiadoje. Dešimtokas Mantvydas Merkis liko trečias, jį aplenkė Zarasų „Ažuolo“ gimnazijos bei Antazavės Juozo Gruodžio vidurinės mokyklos dalyvės.

I vietų laimėtojai: Adelė Kriščiūnaitė, Ernesta Arminaitė, Valentas Dicevičius, Rokas Garuolis, Augustinas Šukys, Modestas Sakalys.

Nuotrauka Adelės Vaitukaitytės, 2gb kl.

Matematikos olimpiadoje Augustinas Šukys aplenkęs visus dalyvius pateko į Respubliką, dvyliktokė Austėja Raugaitė užėmė II vietą, o Vytenis Girėys (3g) ir Valentas Dicevičius (4g) liko treči.

Gaila, bet dėl šalčių nemažai olimpiadų nukelta ir vyks vėliau, todėl ir smagių žinių tiek nedaug. Džiaugiamės, kad mūsų gimnazija turi mokinių, kurie iškovoja prizines vietas, na, o tiems, kurie dalyvavo, bet prizinių vietų negavo, sakome: „nenukabinkite nosies, galbūt kitą kartą pasiseks“.

Ernesta ARMINAITĖ ir Adelė VAITUKAITYTĖ 2gb kl.

2000-2001 m. m. pirmokai ir abiturientai.

Nuotrauka iš asmeninio albumo.

Gyvenkit čia ir dabar..

Prieš akis iškyla nuotrauka, kurioje esame įamžinti mes, abiturientai, ir jūs, tuometiniai pirmokėliai... Dabar – jūs jau abiturientai. Neįtikėtina, kad jau prabėgo beveik 12 metų – lygiai tiek pat, kiek buvo praleista mokykloje. Atrodo, kad tie 12 metų skriejo kur kas lėčiau. Tiek būta šėlionių mokykloje, linksmybių su klasės draugais, žinoma, neapsieita ir be rimties bei liūdesio akimirku. Atvirai sakant, nepamenu, ar paskutiniaisiais metais norėjosi kuo greičiau ištrūkti iš mokyklos. Galbūt... Juk, ko gero, dauguma moksleivių apie tai svajoja. Vis dėlto galiu drąsiai sakyti, tas laikas buvo išties nepakartojamas. Kita vertus, visi gyvenimo etapai yra nepakartojami. Todėl dabartiniams abiturientams norėčiau palinkėti tiesiog gyventi čia ir dabar – dar bent 100 dienų pasidžiaugti moksleivišku gyvenimu, bendraklasių ir mokytojų draugija ir niekada nepamiršti suteikti kiekvienai dienai progą tapti gražiausia gyvenimo diena!

Deimantė VARATINSKAITĖ,
2001 metų abiturientė

Septintoje A klasėje.

Mokytojos Vandos Normantienės nuotr.

Esu Lietuvos edukologijos universiteto, geografijos – turizmo studijų programos, IV kurso studentė ir atlieku pedagoginę praktiką gimnazijoje. Kas pasikeitė per šiuos metus ir kokie išpūdžiai, padirbėjus mokykloje?

Jau šeštoje klasėje supratau, kad noriu studijuoti geografiją, vieną iš įdomiausių dalykų, apimančių visus mokslus ir visą pasaulį. Dabar, mokymamsi paskutiniame kurse, įsitikinau, kad pasirinkdama šią specialybę nesuklydau ir tik dar labiau degu noru studijuoti toliau. Šios studijos man suteikė labai daug galimybių.

Trečiame kurse gavau pasiūlymą išvykti studijuoti į Ispaniją. Buvo daug nerimo ir dvejonių, bet nusprendusi, kad kitos tokios progos gali nebepasitaikyti, sutikau. Ispanijoje praleidau visą pavasario semestrą. Dabar galiu drąsiai pasakyti, kad tai buvo nepamirštamas ir pats nuostabiausias laikas mano gyvenime.

Ispanijoje susipažinau su daugybe studentų iš įvairiausių pasaulio šalių - Kanados, JAV, Japonijos, Kinijos. Nemažai pakeliavusi supratau, kodėl Maroko miesto Marakešo turgus įrašytas į UNESCO paveldo sąrašą. Čia ankstų rytą pasirodo apelsinų sulčių pardavėjai, nuo Atlaso priekalnių atėjusios moterys pardavinėja savo pintines, klausytojus vilioja istorijų pasakotojai, praeivio dėmesį stengiasi patraukti muzikantai, šokėjos, ateities būrėjai, dantų gydytojai, vaistų pardavėjai ir po juodais skėčiais įsitašę užsakymo laukiantys kelionių pardavėjai. Pasirodo, labiausiai išpuikusios beždžionės gyvena Giblartare (be šokoladinių batonėlių ir Giblartaro kalną neverta net kilti), o At-

lanto vandenynas gražiausiai atsiveria nuo Portugalijos pietvakarinėje dalyje esančių skardžių. Kiekvieną kartą prisiminus ten praleistas dienas apima puiki nuotaika. Ne veltui sakoma, kad Maljorka - tai rojus žemėje, į kurią norisi sugrįžti dar ir dar, nes ten gyvena labai draugiški, paslaugūs ir nuotaikingi žmonės. Grįžus į Lietuvą buvo sunku vėl priprasti prie įtempto ritmo, nes ispaniškas gyvenimas yra visai kitoks.

Į gimnaziją sugrįžau jau kaip būsima mokytoja. Nudžiugau pamačiusi, kaip čia viskas pasikeitė ir sparčiai pažengę į priekį. Kiekviena klasė turi kompiuterius ir daugelis mokytojų pamokose naudoja multimedijas. Koridoriuose įrengtos vaizdo stebėjimo kameros, geografijos kabinete radau naujų žemėlapių. Savimeilę glosto ir tai, kad aš čia jau nebe mokinė, o mokytoja. Pedagoginė praktika, manau, gera proga įsitikinti, ar tikrai geras tavo pasirinkimas. Tik padirbęs su mokiniais supranti, koks yra sunkus ir reikalaujantis didelių pastangų mokytojo darbas. Įsitikinau, kad būti mokytoju nepakanka diplomo ir įgytų žinių. Šiam darbui reikia ir pašaukimo. Džiugu, kad mokykloje yra daug protingų, gabių vaikų, su kuriais malonu dirbti ir bendrauti. Mano praktikos vadovė mokytoja Genovaitė Zukauskienė. Malonu dirbti su žmogumi, kuris puikus specialistas, moka ne tik patarti, bet ir pakritikuoti, pasakyti pastabas. Esu dėkinga už suteiktą galimybę nors trumpam sugrįžti į gimnaziją ir norėčiau palinkėti visiems mokytojams išvermės ir kantrybės dirbant šį darbą.

Ema LINGYTĖ,
buvusi mokinė

Kur keliauti?

Ar pastebėjote, kaip greitai bėga laikas? Nejučiom atėjo taip lauktas antrasis mokslo metų pusmetis, o ir šaltukas jau spėjo kaip reikiant pagąsdinti. Tačiau mes dėl to tikrai nelūdimė. Juk kam nepatinka papildomos atostogos, kai lauke - 25 laipsniai šalčio! Turbūt kiekvienas jo laukiame, nes ne visada su džiaugsmu skubame į mokyklą. Kad ir kaip ten bebūtų, sakoma, kad patys smagiausi moksleiviški metai. Ir kas galėtų tam paprieštarauti? Juk pačias linkmiausias bei įsimintiniausias akimirkas praleidžiame būtent mokykloje su draugais bei mokytojais. O ką jau kalbėti apie ekskursijas! Tai pats geriausias būdas pabendrauti, geriau vieniems kitus pažinti ir, žinoma, puikiai praleisti laiką. Tačiau kyla nemažai problemų renkantis, kur nuvykti. Visi esame skirtingi: pomėgiais, norais bei galimybėmis. Taigi nusprendėme apklausti klases, kad galėtume padėti vieni kitiems, pasidalindami sava patirtimi ir išpūdžiais.

Dauguma klasių lankėsi pramogų parke „Lokės pėda“ bei vandens parke „Vichy“. Mokiniai, pasirinkę šias

7b klasė Operos ir baletu teatre.

Mokytojos Dainoros Biliūnaitės nuotr.

ekstremalias ekskursijas, tikriausiai norėjo atitrūkti nuo mokslų ir, be abejo, yra adrenalino mėgėjai! Visų, grįžusių iš šios ekskursijos, atsiliepimai neįtikėtinais geri.

Ne vieną kartą mokiniai aplankė Genocido aukų muziejų ir LRT studiją Vilniuje. Muziejuje turėjo puikią galimybę susidurti su tamsiausiomis istorinėmis akimirkomis ir palyginti dabartį su praeitimi, o LRT studijoje pasivaikščioti po sales, kurias beveik kasdien mato televizoriaus ekrane. Argi nesmagu pamatyti laidos „Labas rytas“ studiją, šou „Šok su manim“ šokių salę, pasėdėti orų pranešėjo kėdėje? Visiems, kurie dar nebuvo, rekomenduojame aplankyti šias vietas.

Mokiniai nevengia dalyvauti įvairiose edukacinėse programose, tokiose, kaip „Šlyninkos vandens malūnas“, „Sūrio kelias“, ir sužinoti, kaip kepama duona ar gaminamas sūris.

Beveik visos klasės į ateities planus įrašiusios kokią nors ekskursiją. Vieni laukia šiltesnių orų ir geresnių pasiūlymų, o kiti jau nekantrauja, laukdami tos dienos. 1gb klasė ketina vykti į Anykščių kartodromą. Galingais keturračiais pasivažinėti svajoja ne tik klasės merginos, bet ir jų aktyvioji auklėtoja Eglė Kuzmienė. 7b klasė, dar vadinama keliautojų klase, žada važiuoti į LNOBT ir žiūrėti baletą „Kapelija“ bei susipažinti su teatro užkulisiais. Susižavėję prabangiaisiais deimantais, 2gb klasės mokiniai sugalvojo aplankyti Vilniaus deimantų muziejų, o vėliau - į teatrą.

Labai džiaugiamės, kad mokiniai yra ir smalsūs, noriai vyksta į muziejus, keliauja pažintiniais takais, aplanko teatrą bei vietas, kurias kiekvienas save gerbiantis lietuvis turi aplankyti.

Pasidomėjome, kas mokiniams svarbiausia vykstant į ekskursiją. Svarbiausia yra vieta. Nors buvo ir tokių mokinių, kurie sakė, kad visai nesvarbu kur, svarbu vykti, nes bet koku atveju sužinai ką nors naujo ir įgyji patirties. Labai gaila, tačiau yra klasių, kurios beveik niekur nevažiuoja, galbūt nepavyksta susitarti, galbūt trūksta iniciatyvos, o galbūt didžiausia problema kelionės kaina? Dauguma mokinių būtent ir minėjo kainą, kaip vieną iš svarbiausių dalykų, renkantis ekskursiją. Juk dabar, kai mokykla nebeturi geltonųjų autobusiukų, ekskursijos kaina gerokai pakilo. Tačiau tikimės, jei esate aktyvūs, iniciatyvūs, įveiksite ir šią kliūtį. Tad jeigu ekskursijos dar neplanavote, susiburkite klasėje ir pasitarkite, kur norėtumėte vykti. Juk taip gera atitrūkti nuo mokslų. Sėkmės!

Justina ŠINKŪNAITĖ, 1gb kl.
Goda Vartui AMIRJAN, 1gb kl.

Mūsų mokinių vardai

Mūsų gimnaziją lanko daugiau nei 300 mokinių ir visi turi vardus. Vardas - tarsi vizitinė kortelė visam gyvenimui. Tai gi mes pasidomėjome, kokie mokinių vardai, kokių vardų yra daugiausia

Pasirodo, pats populiariausias vardas **Greta**. Tokį vardą turi netgi septynios mergaitės. Tikriausiai tėvai norėjo, jog jų mergaitės būtų tikri perliukai, nes būtent šis vardas vokiečių kalboje ir reiškia „perlas“. Joms nenusileidžia ir šeši berniukai, turintys **Karolio** vardą. Šis vardas iš germanų kalbos reiškia „šaunus vyras“. Tad tampa aiškus tėvų tikslas – duodami šį vardą savo vaikams tikisi, kad jie tikrai bus šaunūs. Taip pat tarp mūsų mokinių yra nemažai **Godų** – 5, **Karolinų** – 5, **Erikų** (mergaičių) – 5, **Rokų** – 4, **Kornelijų** (mergaičių) – 4. O visų kitų po 3, 2 arba išvis po vieną.

Pastebėjome dar vieną įdomų dalyką: kai kurie turi du vardus: Kęstutė - Ričarda, Karolis – Aurimas, Aura – Silvija, Goda – Judita, Nukri Karolis ir Goda Vartui. Pastarasis tikrai įdomus. Štai ką mums pasakė devintokė: „Vartui yra sulietuvinta. Armėniškai būtų Varduhi. Tai išvertus iš armėnų kalbos, reiškia „rožytė“. **Vard** - reiškia rožė. **Uhi** - mažiškas pasakymas. Ir gaunasi

Rugsėjo pirmąją gimnazijos kieme.

Alydo Stausko nuotr.

rožytė.“

Pačių rečiausių vardų savininkams pateikėme po kelis klausimus:

1. Ar žinote, ką reiškia Jūsų vardas?
2. Ar pasakojo tėvai, kodėl šis vardas buvo Jums suteiktas?
3. Ar šis vardas Jums patin-

ka? O gal norėtumėte jį pasikeisti į kitą vardą?

Roneta, 6a klasė

1. Hebrajų kilmės žodis, reiškiantis „mano džiaugsmas“.

2. Mano tėtė perskaitė knygą „Roneta“. Jam patiko ši knyga, taip pat ir pagrindinė veikėja, todėl mane ir pa-

vadino šiuo vardu.

Patricija, 2ga klasė

1. Iš lotynų kilmės išvertus, reiškia „kilmingoji“.

2. Tokį vardą sugalvojo man mama.

3. Mano vardas patinka ir jo keisti nenorėčiau.

Milita, 3ga klasė

1. Lotynų kalbos žodis,

reiškiantis „kariška“ ar „karo tarnyba“.

2. Tikslios vardo davimo istorijos nežinau, bet tėvai sakė, kad tokį vardą kažkur išgirdo ir nusprendė duoti man.

O mūsų mažieji pirmokėliai nebuvo tokie kalbūs ir atsakė trumpai ir aiškiai:

Laisvydė, 1 kl.

1. Lietuvių kilmės vardas, reiškiantis „išvydęs, turintis laisvę“.

2. Vardo nenorėčiau keisti.

Dita, 1 kl.

1. Edita vardo trumpinys. Iš anglų kalbos išvertus reiškia „turtas ir kova“.

2. Vardo nenorėčiau pakeisti.

Kipras, 1 kl.

1. Graikų kilmės žodis – „kiprijietis“ ar „Kipro gyventojas“. Taip pat yra dar toks garsus dainininkas mano vardu – Kipras Petrauskas.

2. Tokį vardą man mama sugalvojo.

Tai gi vardas - tarsi žmogaus vizitinė kortelė visam gyvenimui. Savo vardu turime didžiulius ir džiaugtis, ne veltui sakoma: „ne vardas žmogų, o žmogus vardą puošia“. Iš mokinių atsakymų galime teigti, jog jie yra patenkinti savo vardais ir nenorėtų jų pasikeisti.

Aistė **MATIUKAITĖ**, 2ga kl.

Gaudvilė JUODKAITĖ,

2ga kl.

Mūsų aštuntokai.

Geros žinios iš Avilių

Gimnazijoje jau vyrauja šimtadienio nuotaikos. Dvilyktokus lydi ir nerimas, ir džiaugsmas. Panašius jausmus išgyvena ir Avilių skyriaus vyriausieji mokiniai - aštuntokai. Jie džiaugiasi sėkmingai praėjusiu pirmu pusmečiu ir jau skaičiuoja dienas, kada jiems, kaip kitų mokyklų abiturientams, nuskambės paskutinis skambutis. Tačiau, ar tik jie vieni širdyse jaučia nerimą ir jaudulį palikdami senąją ir žengdami į kitą mokyklą? Žinoma, ne. Savotišką nerimą jaučia ir penktokai, šeštokai, septintokai, nes sklando gandai, kad ši aštuntokų laida bus paskutinė Avilių pagrindinio ugdymo skyriuje. Ne mažiau nerimauja ir jaudinasi jų mokytojai.

Mes pakalbinome aštuntokus ir jų auklėtoją Reginą Petkevičienę. Ji pasakojo, kad per ketverius metus 8-okai paūgėjo, tapo gudresni, o ir „liežuviai pasidarė aštresni“. Mokykloje jie dabar jaučiasi šeiminkais: ramina mažesnius, pabara, sudraudžia, bet dažnai ir patys dūksta kaip pradinukai. Auklėtoja džiaugiasi, kad jos visi šeši aštuntokai sėkmingai baigė I pusmetį, labai draugiški, nuoširdūs, nestokojantys gerų minčių ir idėjų. Jie puikiai sutaria, ir skirtis bus nelengva, nes drauge praleido daug smagių akimirų: tai išvykos, ekskursijos, varžybos, linksmos klasės valandėlės. Auklėtoja nuoširdžiai linki jiems gerai baigti mokslo metus bei teisingai apsispręsti, kur jie nori toliau tęsti mokslus. Linki nenustoti tikėjus savo svajonėmis ir elgtis taip, kad svajonės taptų jų gyvenimu. Žinoma, nepamiršti, kad išsilavinimas - didžiulė vertybė, padedanti gyvenime. O svarbiausia, kad visi užaugtų dori, sąžiningi ir darbštūs. To paties širdingai linkime ir mes.

Laura GAIDYTĖ ir Vilma ANDRIJAUSKAITĖ, 2ga kl.

Drakoniuko pranašystės

giamai sukels galvos skausmus. Nuotaiką nebet pataisys kvadrato ar krepšinio varžybose iškovota pergalė. Vienas dalykas šiai klasei tikrai sekasi - tai kūno kultūra. Čia vargu ar juos kas sugėbės šioje srityje aplenkti.

7a klasė

SOS! Ieškomi 1-2 mokiniai, kurie galėtų papildyti šią šaunią klasę. Labai liūdna, kad ji po truputį mažėja. Visi labai draugiški, nereikalaujantys išskirtinio dėmesio, gerbiantys vienas kitą. Sekti bendraklasių pavyzdžiu kviečia ir vieną mokinį, paskutiniu metu traukiantį klasės pažangumą žemyn. Jei jis laikysis duoto žodžio, drakoniukas klasei pranašauja tikrai labai palankius metus mokslams. Panašu, kad mokymo-si lygis tik gerės.

7b klasė

Drakoniukas negali nepasidžiaugti šia klase. Jie visi tokie gabūs, veiklūs, aktyvūs, daugelis lanko meno mokyklą, dažnai dalyvauja įvairiuose projektuose. Didelė tikimybė, kad ne vienas bus pastebėtas ir kops karjeros laiptais. Ši klasė tiesiog gimusi stovėti ant scenos. Tikėtina, kad ne vienas iš jų taps renginių vedėju, nes senoji karta išėina. Drakoniukas teigia: „Kuo daugiau jūs ateinančiais metais atiduosite savęs kitiems, tuo daugiau gausite grąžos“.

Nors gimnazija nebeturi autobusiuko, tačiau šiai klasei pranašaujama ne viena kelionė po Lietuvą, o gal ir toliau. To jiems ir linkime.

8 klasė

Šiai klasei prognozės nėra pačios geriausios. Liūdna, bet aštuntokai nedžiugina nei pažymiais, nei elgesiu, nei lankomumu. Vienas mokinių, „priskaldęs malkų“ čia, išėjo laimės ieškoti į Daugailius. Viliamės, kad pas mus negrįš.

Kadangi drakoniukas optimistas, jis tikisi, kad aštuntokai išaugs iš paauglystės, jau nuo rugsėjo elgsis kaip tikri gimnazistai ir tuomet sulauks palankių atsiliepimų apie juos.

Domantė BARZDAITĖ, 4g kl.

5 klasė

Drakoniukas spėja, kad ir šiais mokslo metais mokiniai, kaip jų auklėtoja, labai artimai draugaus su sportu. Hyper aktyvi klasė jaučia begalinę aistrą futbolui, todėl šie metai bus paukoti tobulėjimui šioje srityje. Visgi drakoniukas norėtų paskatinti penktokėlius daugiau dėmesio skirti mokslams, ypač namų darbams. Juk gali nutikti taip, kad vietoj svarbių futbolo varžybų ar treniruotės – priverstinis sėdėjimas po pamokų.

6a klasė

Drakoniukas turi kuo pasidžiaugti, mat ši klasė nesibaido mokslų ir palaiko labai draugiškus santykius su mokytojais. Klasės mergaitės aktyvios: noriai deklamuoja, šoka, o berniukai neblogo sportininkai. Tačiau stebina vienas faktas, kad matematikos mokytojos auklėtiniai visai nemyli matematikos. Drakoniukas linki pamilti lygtis, formules ir skaičiukus, nes kitaip gresia sunkus ir duobėtas kelias iki atestato.

6b klasė

Skubu įspėti mokytojus, dirbančius šioje klaseje, kad jų laukia nelengvi metai. Patariu nusipirkti pakankamai ausų kamštukų ir vaistų nuo skausmo, nes šeštokų žinios ir elgesys neišven-